

Scénka pro vystoupení dorostu na rok 2019 – Danielův příběh

Scéna 1: Daniel 1 - mládenci na dvoře Nebúkadnesara

Prochází kulisák s nápísem: „Král Nebúkadnesar vítězí nad Jeruzalémem.“

Nebúkadnesar: Já král Nebúkadnesar, Jeruzalém jsem dobyl, zuby na ně vycenil, jejich chrám vyplenil.

Nebúkadnesar: Ašpenazi, ke mně pojď, já úkol ti chci dát. Do týdne a hodiny se zajatými jinochy zde budeš stát.

Ašpenaz: Dobře, králi můj, vyberu ty nejlepší, nejsilnější, nejhezčí, taky moudré, chytré, co všechno vědí, a taky co něco snědí.

Ašpenaz vede zajatce – Daniela a jeho 3 přátele.

Ašpenaz: Tak vy kluci izraelský, hněte kostrou do paláce, tam vás čekat nebude, žádná podřadná práce. Míti se tam budete, jak prasata v žitě, vy nebudete navlékati na jehly ty nitě. Za to dobré jídlo, pití – no vy se budete míti.

Daniel: Milý pane Ašpenaz, vyslechni ty prosím nás. Ty královské lahůdky, zanes zas zpět do budky.

Šadrak: Budeme jen vodu pít, ta tělo dobře čistí, chceme krásně vypadat, jak krásné, jarní listí.

Mešak: A na jídlo zeleninu, abychom byli zdraví, maso jísti nebudeme, to se těžko tráví.

Abed-Nego: Tato zdravá strava dobrá, ta nás jistě dobře srovná. My budeme na tom lépe, než ti všichni ostatní, co královské lahůdky, dnem i nocí pořád jí.

Ašpenaz: Ale co když budete ve tváři přepadlejší, to já pak budu za chvíli zas o hlavu kratší.

Daniel: Zkus to s námi deset dní a pak uvidíš, báti ty se nemusíš, nejen sebe překvapíš.

Prochází kulisák s nápísem „Po 10 dnech“

Ašpenaz: Tak pojďte, kluci, ukažte se, co ta slavná zelenina s vámi udělala, zda vám ta vaše těla příliš nezničila.

Daniel a jeho 3 přátelé zapózují.

Ašpenaz: No dívám se a kulím oči – vy jste samý sval. To abych si taky s vámi tu zeleninu dal.

Prochází kulisák s nápísem „Po třech letech“

Nebúkadnesar: Ašpenazi, Ašpenazi, jinochy mi přiveď sem, já si je trochu vyzkouším a dobře je prověřím.

Ašpenaz přivede jinochy a Nebúkadnesar si je prohlíží. Vybírá Daniela a jeho tři přátele.

Nebúkadnesar: Ty, ty, ty a ty – vystupte z řady a stoupněte si tady. Vypadáte výborně, a i chytří jste – desetkrát ostatní předčíte. Tož na mém dvoře vítejte a do práce se hned dejte.

Scéna 2: Daniel 2 - Sen krále Nebúkadnesara o soše

Král Nebúkadnesar spí a má sen. Probudí se.

Nebúkadnesar: Věštcí, zaklínači, taky čaroději a hvězdopravci, všichni pojďte sem, měl jsem hustý sen. Jenže jsem ho zapomněl, a to je fakt problém. Vy však mi ho vyložíte, nebo si v rakvi poležíte.

Věštec 1 (ze tří): Králi, to fakt není možné, sen ti vyložit, když ty nám ho nemůžeš ani zhruba říci.

Nebúkadnesar: Co vy chátro jedna líná, jen se vymlouváte, čas pro sebe chcete získat a velký plat pobíráte!

Věštec 2: To žádný člověk nedokáže, pokud mu to nějaký ten bůh neukáže.

Nebúkadnesar: Tak už toho mám dost, dám vás všechny povraždit, už vás nebudu platit. Vždyť vy za prd stojíte, ani sen nevyložíte.

Daniel k Ašpenazovi: Co že je ten králův rozkaz, takto velmi přísný?

Ašpenaz: To víš, milý Danieli, král je horká hlava, z lidí si nic nedělá, on je tvůrce práva.

Daniel: Stopni ty jatka u krále, já mu výklad oznámím, pár dní však na to potřebuji, ať vše správně od Boha zvím.

Daniel ke 3 přátelům: Moji drazí přátelé, zdá se, že smrt též nám hrozí, bo věštcům vůbec nepomohli, ti jejich divní bozi. Prosím vás teď o modlitbu k živému Bohu bohů, ať nikdo z nás nepřijde, ani o jednu nohu.

Přátelé a Daniel se modlí.

Daniel: Ó Bože velký, Hospodine, chci tě mocně uctívat, sen i jeho výklad jsi mi ty dal znát.

Daniel jde ke králi.

Nebúkadnesar: Tak konečně někdo, kdo mi ten sen oznámí, to jsem velmi rád, jinak bych ke krutým jatkám, pokyn musel ihned dát. Nyní mluv, jsem zvědavý, co se mi tehdy zdálo a co to vše dohromady znamenalo.

Daniel: To ne já králi sen i výklad oznámím – ale je Bůh v nebesích, který všechno ví, a jen on – skrze mne - výklad snu králi vypoví.

Daniel (čte): Nuže králi, toto se ti zdálo – a nebylo toho málo. Ve snu jsi viděl sochu, fakt velkou, hroznou sochu. Hlava byla ze zlata a nohy její z bláta. Hrud' a paže ze stříbra, břicho a boky z mědi. No a stehna železná, celá se do nebes vypíná. Však kámen se utřhl – a celou tu sochu strhl. A toto je výklad snu: Bůh nebes ti dal králi, velikou moc a slávu – to ve snu právě představuje onu zlatou hlavu. Po tobě přijdou království, stále slabší a slabší, jež zničena budou, to jak ten kámen narazil do hliněných nohou.

Nebúkadnesar: No já koukám Danieli, fakt čučím a civím, tvého Boha nebes, za ten výklad chválím. On je vskutku ten Bůh bohů, co sny odhaluje a nad všemi ostatními bohy On panuje.

Vypravěč: Král Daniele povýšil nad všechny mudrce a dal mu též nad celou zemí vládnout. On si však vládu rozdělil i se svými přáteli, protože jak my už víme, i oni se modlili.

Scéna 3: Daniel 3 - Ohnivá pec

Nebúkadnesar: Sestavte mi zlatou sochu, ať k nebi sahá, a ne trochu. Bude celá ze zlata, vysoká, ne placatá.

Služebníci přinášejí sochu.

Služebníci (dva): Králi, zde ta socha je, přesně jak si přál. Když na ni člověk pohlédne, hned by jeden okřál. *Před králem se shromáždí satrapové a věštcí.*

Hlasatel: Slyšte, slyšte všichni lidé, slovo Nebúkadnesara, krále, co je mocnější nad nejednoho cara. Když hlas rohu uslyšíte, před sochou se pokloníte. Hezky až na zem do prachu, ve velké bázni s třesením, a ještě ve strachu.

Hlasatel: Kdo se té soše nepokloní, tomu umíráček zazvoní. Zemře v rozpálené peci, kde shoří on i všechny jeho věci.

Trubač zatroubí a zavolá.

Trubač: Lide, na kolena padněte a poctu soše vzdejte, ona jedničkou je na světě, ruce do prachu dejte.

Všichni satrapové se klaní, ale tři Danielovi přátelé hrdě stojí. Satrapové přicházejí před krále.

Satrap 1: Buď živ a zdrav náš pane králi, my jsme tu, abychom bonzovali.

Satrap 2: Všechen lid se soše klaní dle králova rozkazu, jen tři mladíci hrdě stojí a tím se přímo vysmívají, králi, tvému příkazu.

Satrap 3: Je to tak, Šadrak, Mešak Abed-Nego si z tebe srandu dělají, své hřbety před zlatou sochou za nic dolů nedají.

Nebúkadnesar: No to se mi snad jenom zdá, to musí být jen zlý sen. Okamžitě ať jsou tady, přiveďte je hnedka sem.

Strážci přivádí 3 mladíky.

Strážci (dva): Tak honem hoši ke králi – asi vám bude velké vedro, nepomůže vody vedro.

Nebúkadnesar: Jak to, že mé bohy neuctíváte a před zlatou sochou neklekáte? Dám vám ještě jednu šanci, abyste se poklonili a tím pádem své životy si tak zachránili. Co vy mi k tomu řeknete?

Šadrak: Odpovídat ti nemusíme, my přec našemu Bohu věříme a před sochami se neklaníme.

Mešak: Jen náš Bůh je hoden toho, abychom před ním padali, o tom je naše víra. Bůh Izraele – On je naše síla.

Abed-Nego: Když náš Bůh to bude chtít, on nás vysvobodí, ale i když ne, pak ať nás klidně do té pece hodí.

Nebúkadnesar rozčileně na sluhy: Vytopte pec sedmkrát víc, z těch tři nesmí zbýt zhoľa nic!

Sluhové vezmou tři mladíky a svážou je a vedou do pece. U pece sami shoří.

Tři mladíci se však procházejí v peci jen tak a je tam s nimi i někdo čtvrtý. Nebúkadnesar se diví.

Nebúkadnesar: No já mám snad i halucinace, vždyť jich je tam o jednoho více! A ten čtvrtý – no jestli zhynu – podobá se božímu synu.

Nebúkadnesar do pece: Pojdte z pece honem ven, toto je snad divný sen. Nemohu tomu uvěřit - vždyť jste tam měli dávno mřít.

Všichni satrapové i lid se shromáždí a civí na tři mladíky.

Satrap 1: Jim ani šaty neshořely a vlasy se všechny udržely.

Satrap 2: A dokonce ani nesmrdí – po kouři ani památka. To zní jak sci-fi pohádka!

Satrap 3: Když jste v peci neshořeli, tam, kde hustě hoří, tak to musí být jedině, mega zázrak Boží.

Nebúkadnesar: Váš Bůh je nad všechny Bohy, před ním nutno skládat nohy. Nový příkaz nyní dávám: Boha těch třech chlapců uctívati musíte, jenom před ním na kolena vy padati budete.

Scéna 4: Daniel 4 - Nebúkadnesarův sen

Nebúkadnesar neklidně spí, probudí se a volá satrapy.

Nebúkadnesar: Zaklínači, hvězdopřevci, věštcí pojdte rychle sem. Sen hrozný se mi nyní zdál a řeknu vám ho, já sám král. Vy mi ho jen vyložíte, ale běda, jak něco zamlčíte.

Nebúkadnesar jako hovoří k satrapům.

Satrapové 1,2 a 3: Tak na ten sen nemáme, výklad králi nedáme. Sorry králi náš, že výklad nepoznáš.

Přichází Daniel. Král Nebúkadnesar si oddechne.

Nebúkadnesar: Ach, konečně, Danieli, je tu někdo schopný, kdo sny vykládat umí, a nejenom za peníze na svého krále čumí. Co se mi tedy zdálo? No nebylo toho málo.

Nebúkadnesar (čte): Strom uprostřed země stál, a byl velmi veliký, nebyly to jen patyki. Pak rostl, sílil, mířil do nebe, bylo jej vidět, až na sám konec země, ten obraz se usadil dost hluboko ve mně. Měl nádherné listí a mnoho plodů, ke svému růstu nepotřeboval, dokonce ani vodu. V jeho mohutném stínu hnízdilo mnoho ptáků, kteří se tam cítili jako v obýváku. Celkově byl potravou pro mnoho další zvěře, byl pro ni velmi důležitý, tak jako pro dům dveře. A pak se něco stalo! Opravdu se mi to zdálo! Ten strom byl rychle skácen, větve osekány a listí otrhány. Všechna zvěř je rázem pryč, zbyl jen pařez – a to je nářez.

Daniel: Kéž by ten sen králi, nebyl o tobě, protože on ukazuje, že budeš v hrozně porobě. Ten strom jsi ty králi sám, tak mohutný a silný – však Bůh tě srazí k zemi, protože jsi pyšný.

Daniel: Budeš se plazit jako zvíře, žrát rostliny jak kráva, dokud ty sám nepoznáš, že Bůh je Bohem práva. Trvat to bude 7 let, nebude to králi hned. Však až ta doba uplyne a před Bohem se pokoříš, Bůh tobě zpět navrátí, celou tu velkou tvoji říš.

Král Nebúkadnesar se promění ve zvíře a se řevem odběhne pryč...

5. scéna: Daniel 5 - Píšící ruka

Hostina krále Belšasara. Popíjí se víno.

Belšasar: Přineste tu nádoby z domu Boha Jahve, my si tu z nich uděláme dobré pivní lahve. Bohy vzývat budeme a snad na něco přijdeme!

Objeví se nápis píšící ruky (ruka na tyči). Král má strach, rozklepou se mu kolena.

Belšasar: Přiveďte mi zaklínače, hvězdopřevce, hodnostáře, abych moh večer ulehnout v klidu do polštáře. Kdokoli mi výklad sdělí, tomu zlato král nadělí. A k tomu ještě velkou moc – tomu, kdo mi přijde na pomoc.

Satrap 1: Ať přemýšlím, jak přemýšlím, na nic přijít nemůžu, asi jsem se málo učil, zasloužil bych jen almužnu.

Satrap 2: Méné, méné tekul – to zní jako z pekel. Radši se do toho nemotat, na to se já mám moc rád.

Satrap 3: A to ú-parsin, to by snad věděl jen džin!

Belšasar: Vy jste ale nemožní, za co já vás platím, ještě jednou tak učiníte a já sám vás zmlátím. Co ale budu teďka dělat, jsem úplně v háji. A to máme počasí, jako v krásném máji.

Královna: No tak králi, neboj se, vím přec, že tu někdo je. Kdo napsal porozumí, ne jak ti, co tu jen čumí. Je v něm i duch svatých bohů, a už zde schází z tamtěch schodů.

Daniel přichází.

Belšasar: Tak ty prý jsi velmi moudrý, umíš i sny vykládat, tak mi prosím ten nápis přelož, abych ti moh dary dát.

Daniel: Své dary si klidně nechej, nebo je dej jinému, to písmo však králi řeknu, výklad já oznámím mu.

Daniel: Už tvůj otec, velký králi, pyšný byl až do nebe, Bůh mu ale lekci dal, mezi zvěř On ho vyhnal. A ty jsi na tom úplně stejně, možná ještě hůře, hraješ si skoro na Boha, no, kdo na tebe může?

Daniel: Proto ti teď na stěnu, ruka napsala toto: Bůh sečetl tvé království a zvažil tě na vahách, a tys byl shledán lehký. Velmi brzy proto poznáš, jak je tvůj život křehký.

Belšasar: Ihned mu purpur oblečte a na krk zlato dejte, jako třetího v království jeho provolejte.

Vypravěč: To slovo se hned splnilo, nebylo času nazbyt – ještě té noci byl hned král někým tajně zabit.

Scéna 6: Daniel 6 - Daniel ve lví jámě

Vypravěč: Pak Darjaveš médský stal se králem nad Babylónskou krajinou. Měl svou ženu, a neohlížel se za jinou. On vybral na 120 satrapů a nad ně tři říšské správce, z nichž jeden byl Daniel. Nikdo z nich nebyl jak on moudrý, každý mu jen záviděl.

Vypravěč: Proto se oni spojili, aby Daniela obvinili a následně zahubili.

Satrapové přichází ke králi.

Satrap 1: Slyš nás, velký králi, co vidět tě je zdáli. Měl bys vydat nový zákaz, a to zákaz modlení.

Satrap 2: Celý měsíc by se nikdo než k tobě, králi, nemodlil. Jen tebe by celý národ v modlitbě vždy velebil.

Satrap 3: A každý, kdo to poruší, ten přijde nejen o uši.

Satrapové 1+2+3: Ten o celý život přijde, lvi dají si jej k večeři.

Daniel se modlí – 3x denně, satrapové to pozorují a mnou si ruce, že jej nachytali. Jdou to oznámit králi.

Satrap 1: Už je to tady, pane králi, tvůj rozkaz už je přestoupen. Daniel, ten říšský správce, kleká před Bohem den co den.

Satrap 2: Proto jej musíš ty lvům dát – dnes večer budou mít co žrát!

Satrap 3 (k ostatním satrapům): Konečně jsme ho nachytali, pořádnou lekci jsme mu dali. Brzy už Daniel zmizí i s celou svou svatou vizí.

Král Darjaveš: Ach ne, zrovna Daniel, můj sluha nejmoudřejší, musím nějak přijít na to, jak být nad zákon chytřejší.

Vypravěč: Král do večera si hlavu láme, však na nic nepřichází, a tak jeho sluhové Dana do jámy hází.

Král Darjaveš: Kéž Bůh, ke kterému ses modlil, kéž on by tě vysvobodil.

Vypravěč: Král celou noc nemoh spát, oka nezamhouřil, pro moudrého Daniele, celou noc se soužil. A hned za rozbřesku, král k jámě běží, aby se podíval, zda Daniel to přežil.

Král běží k jámě.

Král Darjaveš: Danieli, příteli, jsi tam? Přežil jsi to?

Daniel: Ano přežil pane králi, Bůh zavřel ústa všem těm lvům, jen tiše kolem mě tu stáli, jako by zde byl můj dům.

Král Darjaveš: Okamžitě jej vytáhněte a pochtejte všechny ty, kteří se proti němu spikli, ať nedělaj už drahoty. Vrhněte je do lví jámy, ať lvi mají hostinu, ať sežerou je dřív, než dopadnou do stínu.

Vypravěč: A tak všichni udavači na dno jámy letí, s nimi jejich ženy a taky i děti. Lvi je ještě ve vzduchu, koušou, škrábou, drtí – ve vteřině satrapové podléhají smrti.

Král Darjaveš: Nyní všichni slyšte mě, jen Hospodin je Bohem, co činí zázraky a divy, proto všichni pouze jeho teď vzývejte, lidi!